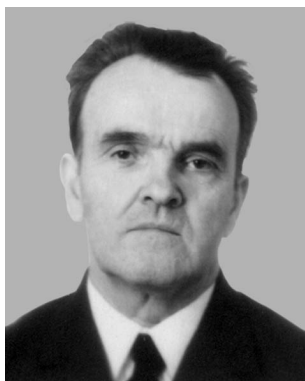

С. І. Білокінь

Білокінь Іван Андрійович

БІЛОКІНЬ Іван Андрійович (12. 10. 1912, с. Старі Кодак Катеринослав. губ., нині Дніпроп. р-ну Дніпроп. обл. – 05. 07. 2002, Москва) – журналіст. Учасник 2-ї світової війни, мав бойові нагороди. Член товариства «Славутич» (Москва). Закін. Ленінгр. інститут журналістики (1939), ВШ розвідки. Працював у КДБ, звільнений. Зав. редакції, заст. відп. секр., спец. кор. (1950–59), позаштат. кор. (від 1960) «Литературной газеты». В. о. відп. секр., завідувач відділу пропаганди, нач. відділу пам'яток мистецтва Центр. ради Всерос. товариства охорони пам'яток історії та культури (1966–70). Публікував статті на теми укр. історії та культури у журналах «Москва», «Октябрь», укр. періодиці, зокрема в ж. «Всесвіт», моск. г. «Український кур'єр».

Основні твори

Любовь к прекрасному // Москва. 1960. № 3; Наше, родное! // Там само. 1961. № 4; Дом с мезонином // Там само. 1971. № 10; Размышлению простор // Там само. 1972. № 7; Первый наставник // Детская лит-ра. 1975. № 2; Память и красота // Москва. 1979. № 7; Утро творения // Там само. 1982. № 3.

Бібліографічний опис:

Білокінь Іван Андрійович / С. І. Білокінь// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-40798>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).